
IN MEMORIAM

ĐORĐE VUKADINOVIĆ
(1925.-2008.)

Đorđe Vukadinović rođen je u Somboru krajem godine 1925. U Somboru se i školovao. Medicinski studij završio je u Zagrebu. Diplomirao je godine 1951. Najveći dio svoga radnog vijeka proveo je u Institutu za higijenu rada, kasnije Institutu za medicinska istraživanja i medicinu rada. U početku svoje karijere kao mladi istraživač radio je u grupi koju je vodio pokojni akademik Zoran Bujas. Bila je to Jedinica za psihofiziologiju rada, jedna od pet jedinica koje su djelovale u prvim godinama nakon što je na inicijativu Andrije Štampara, tadašnjeg predsjednika JAZU, Akademija osnovala Institut. Đorđe Vukadinović isticao se u radu i vrlo je brzo doktorirao. Naslov njegove doktorske disertacije koju je obranio krajem listopada 1959. glasio je: Utjecaj analgezije na izdržljivost pri statičkom naporu.

Od godine 1966. Vukadinović vodi u Institutu Laboratorij za primijenjenu fiziologiju. Nakon prvog razdoblja obilježenog eksperimentalnim istraživanjima Vukadinović se najvećim dijelom usmjerio na medicinu profesionalne orijentacije. Može se reći da je u tom području nakon II. svjetskog rata odigrao u nas pionirsku ulogu. Medicina profesionalne orijentacije započela je, doduše, s radom još 1931. godine kad je u Zagrebu pri Zavodu za unaprjeđivanje obrta Komore za trgovinu, obrt i industriju osnovana Stanica za savjetovanje pri izboru zanimanja. Nakon završetka II. svjetskog rata aktivnost medicine profesionalne orijentacije (MPO) čvrsto je vezana za djelatnost Zavoda za zapošljavanje. Godine 1951. u Zagrebu se osniva Savjetovalište za izbor zanimanja. Zadaća tog savjetovališta bila je da na temelju liječničkog i psihološkog pregleda daje savjete mlađima i odraslima s obzirom na izbor zvanja, da sudjeluje pri profesionalnoj orijentaciji, selekciji i prekvalifikaciji invalidnih osoba te da u svom radu surađuje sa školama, Zavodom za zapošljavanje i zdravstvenim ustanovama. Đorđe Vukadinović se kao fiziolog

posebno bavio proučavanjem metoda i tehnikama rada u medicini profesionalne orijentacije. Uz to djelovao je na izgrađivanju službe MPO-a redovitim organiziranjem znanstveno-stručnih skupova i seminara za stručnjake koji su sudjelovali u okviru mreže jedinica MPO-a koje su stvorene ili su se tek stvarale. Najveći dio njegovih objavljenih radova odnosi se na opisanu djelatnost.

Osim na navedenom području Vukadinović je tijekom svog djelovanja u Institutu, putem Laboratorija za primijenjenu fiziologiju bio angažiran i u pojedinim epidemiološkim istraživanjima izabranih entiteta iz skupine kroničnih degenerativnih bolesti, posebno dišnih organa, u radničkim populacijama.

Godine 1992. nakon navršenih 40 godina radnog staža prešao je iz Instituta za medicinska istraživanja i medicinu rada u Institut za antropologiju koji je iznjedren iz IMI-a i konstituiran kao samostalni institut. Pod vodstvom akademika Pavla Rudana, Vukadinović se svojim osebujnim načinom dobrog pedagoga i starijeg kolege uključio s aspekta primijenjene fiziologije u rad tog instituta. Odigrao je vrlo pozitivnu ulogu, posebno u educiranju i vođenju mlađih kolega angažiranih u projektima na kojima se u Institutu za antropologiju radilo. Nakon kraćeg boravka u tom institutu, odnosno odlaska u mirovinu, Vukadinović je i dalje sudjelovao u radu Hrvatskog antropološkog društva te u radu organizacijskih odbora međunarodnih znanstveno-radnih sastanaka pod nazivom: "Škola biološke antropologije" te "Antropologija i zdravlje".

Đorđe Vukadinović bio je u svakom pogledu osebujna, iznimna osoba. Vladao je s više jezika: francuskim, engleskim, ruskim, španjolskim, talijanskim i mađarskim. Mnogo je čitao i ažurno pratio zbivanja u znanosti u svijetu. Bio je zaljubljenik muzike, posebno klasične. Kao čovjek bio je vrlo druželjubiv, spreman da svakom pomogne. Svojim djelovanjem te iskrenim prijateljskim odnosom ostao je zapamćen u našoj sredini.

Marko Šarić